

R3

IV

Panxa

V+

IV+

R2

IV

Panxa

V+

IV

R1

V

Vertical i mantingut
BONIC!!!

V+

6a

Panxa

Ombrivol, poc
agradable

V

40m

30m

40m

EL SETRILL

Ful de sac (6a-110m)

Primera:
J. Barceló i X. Ariño (octubre de 1988)

Material:
9 cintes exprés

Via de caire esportiu, que copia fil per randa la massa propera [Salvadó-Àlava](#) però obviant l'exposició que caracteritza a aquesta; i com la [Salvadó-Àlava](#) en tres llargs de corda ens plantem al cim del Setrill. La via és prou reeixida, no obstant sembla que es vulgui apropiat de l'elegància de la seva veïna, que serà sempre per dret propi la verdadera Aresta Bruca del Setrill.

- Via: Ful de Sac
- Zona: Montserrat – Agulles
- Dificultat: 6a (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 110 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Baix
- Equipament: Totalment equipada amb espits
- Material: 9 cintes exprés
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Hem d'anar fins al refugi Vicenç Barbé. Des del refugi seguim cap a la Canal Ample però de seguida ens desviem per una torrentera que baixa entre El Cap de Guerrer i La Màquina de Tren. Seguim amunt escassos minuts fins que a mà dreta se'ns presenta el conjunt del Broc i el Setrill. La nostra via comença uns metres a l'esquerra de la via [Salvadó-Àlava](#).

L1(6a)

El primer llarg és el més difícil de la via. Malgrat que la via s'inicia per roca molsosa degut a la situació obaga de la paret, superats els primers metres la qualitat de l'escalada millora espectacularment. Tot just en el punt on canvia la qualitat de la roca haurem de superar una panxa que ens mena davant un bonic mur de roca generosa i còdols cantelluts, que ens faran fer ziga-zagues cercant la seqüència correcta. 40 metres.

L2(V+)

El pas clau de la segona tirada és una panxa que trobem a la segona meitat del llarg. Haurem de fer una petita tibada per guanyar-la, sempre sobre bons cantells mitjans. Un cop superada encara ens quedarà superar un curt tram vertical cap a la reunió, amb passos d'equilibri i sense mans. Al tanto aquests darrers metres la roca es un pèl llastrosa. 30metres.

L3(V+)

Uns metres senzills ens menen sota una nova panxa, molt bonica de superar també, aquesta amb presa petita. Un cop passada la paret va perdent verticalitat ràpidament i les assegurances desapareixen. 40 metres.

Descens:

Desgrimpem uns metres pel vessant nord fins un arbre (bagues) d'on fem un ràpel fins el coll.

El que més m'ha agradat:

- Primer llarg mantingut, vertical i amb ona roca.
- Panxes divertides.
- Equipada amb aire entre assegurances.

El que no m'ha agradat tant:

- Massa aprop de la [Salvadó-Àlava](#).